

gensidighedsaftaler med udenlandske søsterselskaber repræsenterer Copy-Dan, Billedkunst, ca. 25.000 udenlandske billedkunstnere.

Copy-Dan, Billedkunst, har imidlertid også henvendt Kulturministeriets opmærksomhed på, at der fortsat inden for en overskuelig fremtid vil være et meget betydeligt antal kunstnere, herunder udenlandske, der ikke vil være repræsenteret af Copy-Dan.

I sådanne tilfælde vil det være overordentlig byrdefuldt og ressourcekrævende at indhente forhåndstilladelse fra de enkelte kunstnere til gengivelsen af hvert enkelt billede i større fremstillinger med et stort antal billeder såsom leksika, encyklopædier og lign.

Kulturministeriet foreslår på denne baggrund, at den i 1995 gennemførte eneretsordning for gengivelse af kunstværker i alment oplysende fremstillinger modificeres.

En aftalelicens vil give brugerne, fx forlag og udgivere af multimedieværker, der har indgået aftale med en organisation, som omfatter en væsentlig del af danske ophavsmænd til kunstværker, en ret til at udnytte andre værker af samme art, selv om ophavsmændene til disse værker ikke repræsenteres af organisationen. Udtrykket »kunstværker« omfatter også fotografiske værker, og vil efter henvisningen i § 70, stk. 3, også omfatte fotografiske billeder. Aftalelicensordningen vil således også kunne finde anvendelse på fotografiområdet, hvis der måtte vise sig at være behov herfor.

Gengivelse kan efter forslaget ske i »alment oplysende fremstillinger«. Som eksempler på sådanne kan nævnes leksika, encyklopædier, kunstbøger i almindelighed, undervisningsmateriale og andre lignende fremstillinger, som omfatter et stort antal billeder, og hvor det derfor vil være vanskeligt og ressourcekrævende at indhente samtykke fra de enkelte kunstnere.

Forslaget til § 23, stk. 1, 2. pkt., er ikke begrænset til nogen bestemt gengivelsesteknik og omfatter også gengivelse i digital form.

Under høringen har forslaget fået tilslutning fra Danmarks Biblioteksforening, Danske Billedautorer, Danske Dagblades Forening og Den danske Forlæggerforening, Samrådet for Ophavsret og TV 2. Statens Museumsnævn har udtrykt en vis betænkelighed ved forslaget.

Til nr. 6

Forslaget har til formål at åbne mulighed for, at der uden samtykke fra rettighedshaveren i forbindelse med sagsbehandling inden for offentlige myndigheder og institutioner henhørende under Folketinget

kan foretages en sådan kopiering, som er nødvendig for sagsbehandlingen.

Efter den gældende lovs § 28 er det tilladt at give værker i forbindelse med retssager og sager i administrative nævn og lignende i det omfang, som betinges af formålet. Retten til videre udnyttelse afhænger af de i øvrigt gældende regler.

Adgangen for offentlige myndigheder og lign. til at foretage kopiering i forbindelse med sagsbehandling er - i det omfang der ikke kan antages at være givet stiltiende samtykke - i dag reguleret i lovens § 12 om kopiering til privat brug og § 14 om aftalelicens for kopiering inden for offentlige myndigheder, erhvervsvirksomheder m.v.

Efter § 12, stk. 1, er det tilladt enhver at fremstille enkelte eksemplarer af offentliggjorte værker til privat brug. Ansatte i offentlige myndigheder m.v. kan med hjemmel i denne bestemmelse i analog form kopiere tidsskriftsartikler og lign. til sig selv og til brug i sagsbehandlingen samt til brug for enkelte kolleger. Det er imidlertid ikke tilladt at fremstille et større antal kopier til almindelig cirkulation eller spredning blandt myndighedens eller institutionens medarbejdere.

Herudover er adgangen til privatkopiering efter § 12, stk. 2, nr. 4, begrænset, således at det hverken for de pågældende myndigheder eller sagens parter er tilladt at fremstille eksemplarer i digital form af andre værker, når eksemplar fremstillingen sker på grundlag af en gengivelse af værket i digitaliseret form.

Efter de gældende bestemmelser vil det således i en række tilfælde kun være muligt i meget begrænset omfang at foretage kopiering, herunder digital kopiering, i forbindelse med sagsbehandling, såfremt der indgås en aftale efter lovens § 14.

Indførelse af nye teknologiske hjælpemidler såsom pc'ere, scannere m.v. i den offentlige sektor vil i de kommende år medføre en markant ændring af sagsbehandlingen hos offentlige myndigheder, hvor man efterhånden vil arbejde hen imod en total elektronisk dokumenthåndtering uden brug af papir. Dette vil fx betyde, at offentlige myndigheder foretager en fuldstændig elektronisk lagring af alle indkomne og udgående dokumenter. Selve sagsbehandlingen kommer til at foregå elektronisk og uden udprintning på papir. Alle dokumenter på en sag arkiveres i elektronisk form. Kulturministeriet skal i denne forbindelse henvise til Forskningsministeriets vejledning fra 1996 om Elektronisk dokumenthåndtering og forvaltningsregler.

På denne baggrund finder Kulturministeriet, at almene samfundsmæssige hensyn tilsiger, at der skabes en klar hjemmel for, at der i forbindelse med sagsbe-